

Det var en gång en skräddare

Sverige

1. Det var en gång en skräd-da-re, som mån-ga är väl det. Han

var så flink med nå-len och lik-som den så fet, fet, fet, sjung

hopp fal-le-ri fal-le-ral-lan-lej och lik-som den så fet.

2. Han sydde byxor stora, han sydde byxor små.
De färgade ifrå sej men hjärtat det var rent, rent, rent,
sjung hopp . . .
3. Han älskade en flicka så vit och rosenröd,
och det kund han gärna göra för käringa hans var död, död, död,
sjung hopp . . .
4. Han hade ock en svärmor, jag säger inte mer,
man aldrig hennes like i denna värld man ser, ser, ser,
sjung hopp . . .
5. Och så blev skräddarn sjuker så han i sängen låg.
Och svärmor beställde kistan förrän hon liket såg, såg, såg,
sjung hopp . . .
6. Hon svepte lille skräddaren i träflor och i gas,
och sen hon väl gjort detta hon ställde till kalas, las, las,
sjung hopp . . .
7. Och mitt i mörka natten hon kaffe bjöd med dopp,
men skräddarn kände lukten och klev ur kistan opp, opp, opp,
sjung hopp . . .
8. Han trädde in i salen med svepning och med allt:
Å ge mej lite kaffe här ä så rysligt kallt, kallt, kallt,
sjung hopp . . .
9. Och svärmor tappa kannan där hon vid bordet satt
och trallte ned från stolen och dödde som en katt, katt, katt,
sjung hopp . . .
10. Då lyfte lille skräddaren från golvet svärmor snällt,
och la'na uti kistan som själver hon beställt, ställt, ställt,
sjung hopp . . .